

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 354/2020
27.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. Кривичног законика, у вези са кривичним делом угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. Кривичног законика и кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужилаштва Ктз бр.220/20 од 27.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2020. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужилаштва Ктз бр.220/20 од 27.03.2020. године, поднет против правноснажних решења Основног суда у Врбасу К 448/17 од 12.12.2017. године и Кв 4/18 од 20.03.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врбасу К 448/17 од 12.12.2017. године, одбијен је захтев за исплату трошкова кривичног поступка насталих пред Основним јавним тужилаштвом (ОЈТ) у Врбасу, ангажовањем браниоца по службеној дужности адвоката Зупић Дарка, за браниоца окривљеног АА, у износу од 57.250,00 динара.

Решењем Основног суда у Врбасу Кв бр.4/18 од 20.03.2018. године, одбијене су жалбе браниоца по службеној дужности адвоката Зукић Дарка од 25.12.2017. године и ОЈТ Врбас од 21.12.2017. године, изјављене против решења Основног суда у Врбасу К 448/17 од 12.12.2017. године.

Против правноснажних решења Основног суда у Врбасу К бр.448/17 од 12.12.2017. године и Кв бр.4/18 од 20.03.2018. године, захтев за заштиту законитости изјавило је Републичко јавно тужилаштво Ктз бр.220/20 од 27.03.2020. године, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 7. и 261. став 4. ЗКП, као и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд пресудом усвоји захтев за заштиту

законитости, укине правноснажна решења Основног суда у Врбасу и предмет врати суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости РЈТ браниоцу окривљеног АА, адвокату Луки Видовићу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Из списка предмета произлази да је правноснажном пресудом Основног суда у Врбасу К бр.448/17 од 17.10.2017. године, окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. КЗ, у вези са кривичним делом угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ и кривичног дела непружања помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 2. у вези става 1. КЗ РС. Наведеном пресудом суд је одлучио о трошковима кривичног поступка тако што је окривљеног обавезао да плати трошкове кривичног поступка и то ОЈТ Врбас износ од 38.700,00 динара, трошкове суду у износу од 48.750,00 динара и судски паушал у износу од 5.000,00 динара, све у року од десет месеци по правноснажности пресуде.

Бранилац по службеној дужности кога је поставио јавни тужилац – адвокат Зукић Дарко је дана 14.11.2017. године Основном суду у Врбасу поднео трошковник за радње предузете пред Основним јавним тужилаштвом у Врбасу и то на име награде у укупном износу од 57.250,00 динара.

Према становишту изнетом у захтеву за заштиту законитости у конкретном случају се ради о трошковима који се односе на награду браниоцу по службеној дужности за радње које су пред Основним јавним тужилаштвом у Врбасу као органом поступка предузете од стране браниоца по службеној дужности. То су трошкови на чију накнаду бранилац по закону има право. Одбијајући да ове трошкове исплати, судови су, према даљим наводима захтева за заштиту законитости, поступили противно одредби члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП јер трошкови кривичног поступка по тој одредби обухватају, између осталог, награду и нужне издатке браниоца. Образложењем одбијајућег решења – да трошкове настале пред ОЈТ Врбас, које је бранилац у конкретном случају тражио, сноси ОЈТ Врбас, а не суд, по мишљењу подносиоца захтева, судови су поступили противно одредби члана 261. став 4. ЗКП, јер се орган поступка може обавезати да из својих средстава плати само нужне издатке постављеног браниоца, а не може се обавезати и на исплату награде постављеном браниоцу.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, одређено је да трошкови кривичног поступка обухватају између осталог и – награду вештаку, награду стручном саветнику, награду и нужне издатке браниоца, нужне издатке приватног тужиоца и оштећеног као тужиоца и њихових законских заступника, као и награду и нужне издатке њихових пуномоћника.

Одредбом члана 261. став 4. ЗКП предвиђено је да се трошкови из става 2. тачка 1) до 6) овог члана, као и нужни издаци постављеног браниоца (члан 76) и постављеног пуномоћника (члан 59. и члан 103. став 3), у поступку због кривичних дела за које се гони по службеној дужности исплаћују из средстава органа поступка унапред, а наплаћују се касније од лица која су дужна да их накнаде по одредбама овог законика. Орган поступка дужан је да све трошкове који су унапред исплаћени унесе у попис који ће се приложити списима.

Према томе, чланом 261. став 4. ЗКП, закон је прописао коју врсту трошкова је орган поступка дужан да исплати унапред уз обавезу органа поступка да унапред исплаћене трошкове унесе у попис који ће приложити списима. Наведена одредба односи се на све фазе поступка без обзира ко је у којој фази орган поступка, а када је реч о врсти трошкова који се предујмљују, везано за браниоце по службеној дужности, предвиђено је да се унапред исплаћују само нужни издаци постављених бранилаца.

Имајући у виду чињеницу да је орган поступка тај који доноси решење о исплати трошкова браниоца по службеној дужности на његов захтев, без обзира на фазу поступка, то је у смислу члана 261. став 4. ЗКП, дужан затим да доказ о томе приложи списима предмета. Решење о исплати браниоца по службеној дужности није одлука о трошковима поступка за коју је једино и искључиво надлежан суд и, следствено томе, не постоје законске препреке за доношење решења о исплати трошкова браниоца по службеној дужности од стране органа – у овом случају ОЈТ Врбас – који је поставио браниоца по службеној дужности и пред којим су трошкови одбране настали.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд налази да трошкове поступка на име ангажовања браниоца по службеној дужности сноси и исплаћује на захтев браниоца из буџетских средстава, орган (у овом случају Основно јавно тужилаштво) који га је поставио и пред којим су предузете радње браниоца. Орган поступка нужне издатке исплаћује унапред, док награду браниоцу за обављене радње у поступку мора исплатити након њиховог предузимања, а најкасније окончањем фазе поступка пред тим органом или разрешењем браниоца, те исте уноси у попис који се прилаже спису.

Из наведених разлога, правноснажним решењима којима је одбијен захтев браниоца окривљеног да му суд исплати трошкове који су настали пред ОЈТ Врбас, по налажењу Врховног касационог суда нису повређене одредбе чланова 261. став 2. тачка 7) и став 4. ЗКП, као што се то неосновано у захтеву за заштиту законитости истиче.

Имајући у виду да су првостепени и другостепени суд одбијајући захтев за исплату трошкова у образложењу изнели јасне и непротивречне разлоге, то у побијаним решењима не стоји ни повреда одредбе члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. у вези чланова 261. став 2. тачка 7. и 261. став 4. ЗКП, као и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одбио захтев за заштиту законитости као неоснован и донео пресуду као у изреци.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић